

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010119
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010119.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému Y. W., nar. X.X.XXXX v K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 18. októbra 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. mája 2018, sp. zn. 1T/48/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. mája 2018, sp. zn. 1T/48/2017, bol obžalovaný Y. W. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 7.6.2017, sp. zn. Pv 314/14/3305-100, pre skutok právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 27.06.2014 v čase o cca 06:45 hod. v kancelárii nachádzajúcej sa v budove č. XX, vo východnej časti, 3. poschodie, spoločnosti Novesta a.s. v Partizánskom, B. cesta XXX/XX nariadil zamestnancovi spoločnosti Novesta a.s., Y. Z. vykonanie montáže sadrokartónovej steny v ochrannom pásme elektrických silových káblových vedení o napätí 400/230V, 50 Hz, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia elektrické skupiny B s vyššou mierou ohrozenia, v dôsledku čoho Y. Z. vykonával montáž sadrokartónovej steny priamo na zakrytovaný vodorovný káblový žľab pod stropom v domnení, že sa jedná o zakrytované kúrenie alebo odpadové trubky, pričom pri zavíтанí skrutky do sadrokartónového krytu elektrického žľabu, ktorý nebol nijakým spôsobom výstražne označený, došlo k poškodeniu jedného z elektrických káblov a následnému výbuchu a vytvoreniu elektrického oblúku, čo malo za následok ublíženie na zdraví poškodeného Y. Z., ktorému boli spôsobené popáleniny II. stupňa v rozsahu 73 % povrchu tela s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života presahujúcou 42 dní v rozsahu niekoľkých mesiacov až rok, s trvalými následkami, ako aj Y. W., ktorá sa spolu s ďalšími tromi zamestnancami spoločnosti Novesta a.s., v uvedenom čase nachádzala v predmetnej kancelárii sediac na stoličke za pracovným stolom a utpela pri výbuchu elektrického zariadenia popáleninu III. stupňa ľavého ramena so sťažiením obvyklého spôsobu života v trvaní 4 týždňov, pričom uvedeným konaním obžalovaný Y. W. porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z jeho postavenia v zamestnaní ako „predáka údržby“ spoločnosti Novesta a.s. tým, že v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 písm. i/, § 7 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 1. písm. a/ Zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci č. 124/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov neurčil bezpečný pracovný postup a nevykonal sústavnú kontrolnú činnosť pri zaistení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane stavu bezpečnosti technických zariadení, taktiež nevykonal oboznámenie s existujúcim a predvídateľným nebezpečenstvom a ohrozením, ktoré hrozilo pri výkone prác,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku okresný súd poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., IČO: 35937874, so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, Sociálnu poisťovňu, IČO: 30807484, so sídlom 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava a manželku poškodeného nebohého Y. Z., zomr. XX.XX.XXXX, I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného Y. W., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor sa v písomnom odôvodnení odvolania nestotožnil s argumentáciou okresného súdu vo vzťahu k hodnoteniu vykonaných dôkazov a ani s jeho záverom o oslobodení obžalovaného Y. W.. Poukázal na jednotlivé dôkazy vykonané okresným súdom a namietal správnosť ich hodnotenia vzhľadom na to, že podľa jeho názoru je vina obžalovaného preukázaná nielen vykonaným znaleckým dokazovaním, ale aj výsluchmi svedkov - poškodených Y. Z. a Y. W., svedkov U. I., N.. H. X., N.. V. T., N.. H. X., Y. W., Y. W., N.. P. W., T.. Y. L. a tiež výpoveďou znalca N.. Y. T.. Z vykonaného dokazovania malo podľa názoru okresného súdu vyplývať, že obžalovaný si zavolať poškodeného v prítomnosti pána W., kde spolu konzultovali postup pri realizácii protihlukovej steny priamo na mieste a kde zároveň pán W. upozornil poškodeného na elektrické vedenie pod kastlíkom, avšak svedkyňa poškodená Y. W. vo svojej výpovedi dňa 05.01.2016 uviedla, že si nespomína, že by niekto Y. Z. poučoval, resp. ukazoval mu v predmetnej kancelárii čo má robiť, tiež potvrdila, že na pokyn obvineného v deň zhotovenia protihlukovej steny odsunuli pracovné stoly dozadu a zrolovali koberec, pričom následne uvedené práce poškodený Y. Z. vykonával sám, za prítomnosti ostatných zamestnancov kancelárie. Na svojej výpovedi z prípravného konania zotrval aj poškodený Y. Z., ktorý potvrdil, že mu prácu zadelil obžalovaný. Tieto skutočnosti v podstate zhodne potvrdili aj svedkovia U. I., N.. V. T. a N.. H. X., ktorí sa v čase skutku nachádzali v predmetnej kancelárii, z čoho jednoznačne vyplýva, že obžalovaný, ako vedúci zamestnanec, ktorý zabezpečoval výkon zverenej úlohy v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 písm. i/, § 7 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 1 písm. a/ Zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci č. 124/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov neurčil bezpečný pracovný postup a nevykonal sústavnú kontrolnú činnosť pri zaistení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, vrátane stavu bezpečnosti technických zariadení, taktiež nevykonal oboznámenie s existujúcim a predvídateľným nebezpečenstvom a ohrozením, ktoré hrozilo pri výkone prác, ako mu je to kladené za vinu v podanej obžalobe. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodenému vydal materiál i náradie, ktoré potreboval na prácu a ukázal mu miesto, kde mal vykonávať stavebnú činnosť a vysvetlil mu pracovnú úlohu tak, ako mu bola zadaná a to bez toho aby preveroval, či má poškodený osvojené bezpečnostné predpoklady z predpisov, nakoľko ani on sám nemá odbornú spôsobilosť na práce v blízkosti vyhradených elektrických zariadení, pričom asi 2 až 3 týždne pred uvedenými prácami zavolať na konzultáciu postupu práce elektrikára spoločnosti pána W., ktorý mal poškodenému vysvetliť postup prác a poukázal na to, ako treba pri plnení úlohy postupovať. Obžalovaný je však nepriamo usvedčovaný aj výpoveďou svedka N.. H. X., vedúceho technického úseku v spol. Novesta, a.s., ktorý bol v čase skutku práceneschopný a ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že počas jeho neprítomnosti ho na pracovisku na úseku údržby zastupoval obžalovaný, ktorého pracovnou náplňou bolo operatívne riadenie činnosti, zadeľovanie práce, objednávanie náhradných dielov, evidencia stavu dochádzky, kontrolná činnosť vo svojom úseku a z postavenia predáka údržby mal kompetenciu určovať čo, kto, kde a kedy bude robiť. Svedok Y. W., v čase skutku autorizovaný bezpečnostný technik v spol. Novesta, a.s. vo svojej výpovedi uviedol, že nemal vedomosť o tom, že sa v Noveste robí nejaká protihluková stena, nevedel kto určil poškodeného Z. na vykonanie stavbárskych prác protihlukovej steny a kto na neho dozeral, školenie poškodenému robil pri jeho nástupe do zamestnania, avšak nie v súvislosti s výkonom stavebných prác. Svedok zároveň poprel, že by mal byť prítomný pri konzultovaní a poučovaní o stavebných prácach sociálneho zariadenia ekonomického

úseku, ktoré mal robiť poškodený Z.. Z výpovede svedka T.. Y. L., v čase skutku vedúceho personálneho oddelenia spol. Novesta, a. s. vyplýva, že pokiaľ je pracovník spoločnosti pridelený niekomu, tak on má kompetenciu prideliť mu prácu, to vyplýva i z pracovného pokynu obžalovaného, že prácu mohol zadeliť. Z výpovede svedka Y. W., v čase skutku „elektroúdržbára“ spol. Novesta, a. s. vyplýva, že vôbec nevedel o tom, že tam

ide poškodený Y. Z. v ten deň robiť, nakoľko by mu ukázal, kde nemá vŕtať. Zo zabezpečeného znaleckého posudku č. 3/2015 N.. T. vyplýva, že

v tomto prípade mal byť trvale prítomný pri prácach v blízkosti s elektrickým vedením pod napätím elektro údržbár a samotné poučenie sa nemôže uzavrieť len pár vetami "je tam elektrické zariadenie, treba dávať pozor", keďže šlo o neznáme elektrické

káblové rozvody, práca mala byť vykonávaná pod dozorom znalého pracovníka a to hlavne vtedy, ak mal v danom priestore pracovať pomocný pracovník, ktorý vo

vzťahu k elektrickým zariadeniam bol laik. Podľa uvedeného znaleckého posudku došlo k vážnemu pochybeniu zo strany zamestnávateľa tým, že práce v kancelárii

boli vykonávané za prítomnosti štyroch pracovníkov, pričom poškodený Y. Z. preukázateľne nebol poučený o nebezpečenstve vykonávania prác v blízkosti elektrických vedení pod napätím. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný Y. W. ako vedúci zamestnanec spol. Novesta, a.s. Partizánske mal legitímne poverenie riadiť výstavbu protihlukovej steny s kompetenciou určovať kto, čo a kde bude vykonávať a pokiaľ sám nedisponoval dostatočnou odbornou spôsobilosťou na výkon dozoru počas uvedených

prác či na poučenie poškodeného o predpisoch BOZP, tento dozor mal z titulu svojej riadiacej činnosti sám zabezpečiť odborne spôsobilou osobou, k čomu však zo strany obžalovaného nedošlo. Skutočnosť, že poškodený Y. Z. taktiež čiastočne pochybil tým, že neoznámil bez zbytočného odkladu vedúcemu zamestnancovi alebo podľa potreby bezpečnostnému technikovi alebo autorizovanému bezpečnostnému technikovi, zástupcovi zamestnancov pre bezpečnosť nedostatky súvisiace s neoboznámením, aké rozvody, resp. zariadenia sú uložené v zakrytovanej vodorovnej časti, ako to vyplýva zo správy Inšpektorátu

práce Trenčín zo dňa 17.08.2015, nezbavuje obžalovaného zo zodpovednosti za jeho

protiprávne konanie. Skutočnosť, že sa nepodarilo preukázať, že by spoločnosť Novesta, a. s. mala riadne zdokumentované trasy elektrického vedenia, resp. že elektrické vedenie nebolo ani riadne označené, na ktorú poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, je v tomto prípade rovnako irelevantná. Naopak,

vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že práve obžalovaný W. zo svojej pozície bol tou osobou, ktorá určila, že v konkrétny deň bude poškodený vykonávať prácu, montáž sadrokartónovej steny v nebezpečnom priestore, ochrannom pásme elektrických silových káblových vedení o napätí 400/230V, o čom mal priamu vedomosť. V nadväznosti na uvedené okolnosti sa nemožno potom stotožniť s hodnotením vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré odvolateľ považuje za

nesprávne vyhodnotené v prospech obžalovaného a nesúhlasí so záverom prvostupňového

súdu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Navrhol preto, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/48/2017-686 zo dňa 23.05.2018 a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Partizánske, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Prokurátor nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodnením odvolania rovnako navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Y. W. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že okresný súd posudzuje skutok, tak ako je vyjadrený v obsahovom vyhotovení výrokovvej časti obžaloby a je oprávnený posudzovať, či pri žalovanom skutku došlo k porušeniu práve tých ustanovení právneho predpisu označených v obžalobe, v dôsledku porušenia ktorých došlo v danom prípade k následku v podobe ublíženia na zdraví poškodených. I keď v danom prípade došlo k vyvodzovaniu trestnoprávnej zodpovednosti z nedbanlivostného konania obžalovaného podľa §157 ods. 1, 2a Tr. zák., § 158 Tr. zák., je povinnosťou súdu posudzovať či obžalovaný mal materiálnu (vecnú, statusovú) spôsobilosť byť, aj keď len z nedbanlivosti, za dôsledok zodpovednou osobou v tej právnej konštrukcii, ktorá by zodpovednosť obžalovaného zakladala. Pri nedbanlivostnej zodpovednosti

dochádza k situácii, že obžaloba je povinná vymedziť, pre aké konkrétne porušenia právnych predpisov na danom úseku právneho odvetvia, v ktorom malo dôjsť ku stretu práv a povinností obžalovaného a poškodených ako spolupracovníkov na pracovisku, a či mohlo dôjsť ku vzniku spôsobilosti obžalovaného byť zodpovedným za následok, ktorý v zdravotnej sfére poškodených nastal. Pri špecifikú, ktorým sú pracovné úrazy vo výrobnej sfére, akým nesporne je aj daný prípad, ide o dôsledné preskúmanie zodpovednostných schém vzťahovaných na platnú vnútropodnikovú a všeobecne záväznú reguláciu danej výrobnej jednotky, kde sa úraz vyskytol. Je potrebné pri posudzovaní zodpovednosti vždy upriamiť pozornosť na skutočnosť voči osobe v akej pracovnej pozícii sa zodpovednosť vyvodzuje vo vzťahu ku skúmaniu pracovnej súvislosti, či z titulu svojej funkcie v zamestnaní vôbec mohol niesť nejakú zodpovednosť alebo spoluzodpovednosť s viacerými funkčne nadriadenými spolupracovníkmi za porušenie právnych predpisov, z ktorých je jeho vina odvodzovaná. Osoba obžalovaného bola v čase skutku robotníkom, aj keď v pozícii predák údržby spadajúci pod technický úsek so zameraním strojár. Osoba poškodeného Z. v dôsledku nevedomého konania, ktorým došlo k elektrickému výboju, bola v pracovnom zaradení robotník gumárenskej výroby. Nemal odbornú spôsobilosť alebo iné oprávnenie vykonávať stavbárke práce. Špecifikácia porušenia dôležitej povinnosti vyplývajúca obžalovanému z jeho postavenia v zamestnaní bola odvodzovaná od porušenia 3 konkrétnych ustanovení Zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci č. 124/2006 Z. z. (BOZP) a to konkrétne:

- §6 ods. 1 písm. i); neurčil bezpečný pracovný postup
- §7 ods. 1 písm. b); porušil prevenčnú povinnosť
- §9 ods. 1 písm. a), porušil kontrolnú povinnosť zariadení,

ktoré mali zakladať zodpovednosť obžalovaného. Tu je potrebné skúmanie zamerať na skutočnosť, či vôbec môže byť osoba obžalovaného zodpovedná za porušenie právnych predpisov na úseku BOZP, resp. či takú zodpovednosť nie je možné vzťahovať na iné osoby.

Táto otázka je nesporne odbornou otázkou, na ktorú je kompetentná odpovedať k tomu odborne spôsobilá osoba, ktorou nesporne znalec je. Pokiaľ znalec vo svojom písomne vypracovanom posudku a jeho dodatku vyvodzoval všeobecnú povinnosť a zodpovednosť zamestnávateľa za porušenie právnych predpisov, nemohol bez ďalšieho žalobca vyvodzoval zodpovednosť obžalovaného a to najmä vtedy, keď v dopĺňujúcich výsluchoch a tiež na súde znalec kategoricky jeho zodpovednosť vylúčil. Bezpečnostný technik svedok W. na súde uviedol, že on nevykonával školenia podľa elektrickej vyhlášky (vyhl.č.508/2009 Zb.) v podniku vôbec a doplnil, že o prestavbe nevedel, nebol súčasťou vedenia podniku, ktoré rozhodlo o prestavbe a jeho nadriadený pán L., pod ktorého spadá ho neinformoval, že bude prestavba v nebezpečnom priestore a za rozvody a označenia v budove, v ktorej sa úraz stal, zodpovedá správca Budovy (zo smernice GR vyplynulo, že za budovu zodpovedá p. L.). K osobe poškodeného sa vyjadril, že keby vedel, že sa ide realizovať prestavba, tak by zisťoval kvalifikáciu a preto tam poškodený nemal čo robiť. Svedok W., predák elektroúdržby a vedúci elektrikárov uviedol, že bol privolaný obžalovaným, ktorý mu uviedol, že vedenie podniku rozhodlo o prerábke a že ju má vykonať poškodený Z., ktorého v predstihu za prítomnosti obžalovaného a nejakých pracovníkov kancelárie poučil podľa elektrikárskej vyhlášky o rizikách práce a tiež kde sú asi rozvody elektriky (plány neboli vedené pre túto budovu) a kde nemá vŕtať. Ďalej uviedol, že keď to pôjde robiť, nech zavolá niekoho z elektrikárov. Svedok X. vypovedal, že poveril uskutočnením úlohy jemu zverenej pána W. a nevedel vysvetliť, pre aké dôvody nepoveril uskutočnením pána W., šéfa elektrikárov údržby, keď pokyn vedenia sa vzťahoval na prestavbu nebezpečného priestoru v blízkosti elektrických rozvodov. Odvolateľ sa v dôvodoch odvolania opiera o výpoveď svedkyne W., ktorá v časti jej výpovede uviedla, že si nespomína, že by niekto poškodeného Y. Z. poučoval, ale je dôležité doplniť že rovnako uviedla, že ona stále vybieha z kancelárie a taktiež neuviedla, že to poučenie neprebehlo v deň prerábky, čo činí poukaz na výpoveď skreslenou. Výpoveď poškodeného Z. bola v rozpore v podstatných častiach s obsahom výpovede nezaujatých svedkov, konkrétne svedka W. (v skutočnosti poučenia elektrikára), svedkyne W., svedkyne I., svedkyne T. a svedka X. v obžalobe (že nepracoval z rebríka), ale aj svedka W., ktorý ho informoval o jeho úlohe rozhodnutej na porade vedenia, ale v neposlednom rade aj v rozpore s výpoveďou svojho vlastného otca, aj keď v nepodstatnej časti. Nebolo možné inak ako zdôvodniť, že pravdepodobne nie úmyselne, ale v dôsledku úrazu ako ho podával poškodený Z., nemohol opis deju zodpovedať skutočnému stavu a priebehu na pracovisku pre zásadné rozpory jeho tvrdení. V časti odvolacích námietok poukazovania na výpoveď svedka X., priameho nadriadeného obžalovaného, je treba upriamiť pozornosť odvolacieho súdu, že nebolo pravdou tak ako sa tvrdí v odvolaní, že svedok X. „bol v čase skutku ako práceneschopný.“ Všetci svedkovia zhodne s výpoveďou generálneho riaditeľa W. uviedli, že sa čakalo na realizáciu stavebnej úpravy na p. X. a v deň skutku bol p. X. riadne v práci o to už od 18.6.2014. Z výpovede svedka W. nevyplýva žiadna, pre obžalovaného usvedčujúca skutočnosť, skôr jeho výpoveď bola nepriamym preukazovaním, že v podniku sa sústavne porušovali predpisy pri

nasadzovaní pracovníkov na iné práce bez preškolenia a nerealizovali skutočné školenia BOZP, čo označil znalec T. za určenie dôvodov, pre ktoré došlo k úrazu. Odvolateľ síce poukázal aj výpoveď svedka L. v časti, kde tvrdil, že pokiaľ je pracovník iného útvaru pridelený niekomu inému, potom má kompetenciu prideliť mu prácu, ale ako osoba zodpovedná za bezpečnosť v budove, kde sa úraz stal, nevedel ako sa pracovníci preraďujú na inú prácu, kto určuje preradenie a tiež nevedel, prečo neexistujú v budove označenia zvyčajne riziko nebezpečných priestorov (zistenia inšpektorátu práce) a prečo nie sú doklady od trasy rozvodov elektrickej energie. Svedok W. vo svojej výpovedi neuviedol nič, čo by zakladalo vinu obžalovaného naproti tomu potvrdzuje, že sám poučoval poškodeného ako má postupovať vo vzťahu k elektrickým rozvodom. Odvolateľ síce správne cituje závery znaleckého posudku p. T., ale si ho nesprávne interpretuje, keď zistené pochybenia zo strany zamestnávateľa bez bližšieho logického zdôvodnenia transferuje na obžalovaného. Zhodnotenie záverov inšpektorátu práce ako odborne spôsobilý osoby profesionálne šetriacej podobné situácie, ktorý stanovil príčinu vzniku škody 50% zamestnanec poškodený a 50% zamestnávateľ a žiadna iná osoba nebola uvedená ako činiteľ zavinenia, nesprávne interpretuje. Je nesporné, že inšpektorát práce určil spolu zavinenie vzniku udalosti zamestnávateľa bez označenie osoby a poškodeného v rovnakom podiele. V celom postupe odvolania absentuje zo súdneho konania plynúci záver, že rozhodnutie bolo rozhodnutím Porady vedenia za účasti svedkov W., L., X., T., a realizáciou bol poverený úsek p. X., keď súčasne p. L. rozhodol, že predmetnú časť uskutoční pracovník valcovne p. Z., ktorý už podobné práce skôr realizoval. Obžalovaný nebol súčasťou vedenia. Rozhodnutie o prestavbe, ako aj o tom kto ho uskutoční, malo byť nepravým pracovným pokynom, ktoré bolo nariadené, aby ho vykonal pán X. a tento transferoval pokynom uskutočniť úlohu na obžalovaného, ktorý preukázateľne nebol odborne spôsobilou osobou z hľadiska nebezpečného priestoru, v ktorom sa úprava mala uskutočniť, ale ani odborne spôsobilou osobou z hľadiska povahy úkonu stavebná prestavba, aby dokázal chápať riziká nesprávneho pokynu vedenia a tento zakázal poškodenému uskutočniť. I napriek tomu bolo v konaní preukázané, že po tom, ako mu pokyn, že čo sa bude robiť a kto to zrealizuje, zavolať vedúceho elektrikárov, aby s poškodeným prešiel postup prác a tohto poučil, čo bolo v danom momente vo vzťahu k nespôsobilosti obžalovaného rozhodnutie, ktoré zodpovedalo jeho spôsobilosti na predchádzanie škodám alebo ujmám všetko, čo bolo od neho možné spravodlivo požadovať. Obžalovaný nerozhodol, ale len prijal rozhodnutie vedenia od člena vedenia a tiež bol vedením určený na práce pracovník gumárne, o ktorom nevedel, na čo má byť zaškolený a čo od neho má požadovať okrem toho, že mu vydal materiál. Odvolateľ nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy, ani nenavrhol vykonať opakovanie alebo doplnenie nejakých dôkazov v podobe výsluchov svedkov alebo zadovážením nejakých listinných dôkazov, čím sa stotožnil zo záverom, že súd prvého stupňa vykonaním rozsiahleho dokazovania zadovážil reálny podklad pre svoje rozhodnutie a vychádzal pri tom z úplne zisteného skutkového stavu. Vo vzťahu k obžalobe je potrebné uviesť, že dňa 27.6.2014 obžalovaný v kancelárii po 6.45 hod. s p. Z. nebol, ani mu nenariadil montáž sadrokartónovej steny. Naposledy bol s p. Z. o 6.00 hod., keď si prišiel po kľúče, keď si bol vyzdvihnúť pracovné náradie. Obžalovaný p. Z. nenariaďoval vykonanie montáže, len mu tlmočil a transformoval podľa jeho schopností a vedomostí záväzné rozhodnutie vedenia spoločnosti o tom, čo sa má urobiť a ktorá osoba to uskutoční. Povinnosti podľa zákona č. 124/2006 Z. z. sa vzťahujú na zamestnávateľa na úseku udržiavania stavu bezpečnostných technických zariadení, čo obžalovanému neprináleží. Za plnenie povinnosti BOZP, Zákon č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov- zodpovedá správca budovy podľa príkazu generálneho riaditeľa č. 3/2011. Obžalovaný nemal právo ani povinnosť z dôvodu, že nemá k tomu kvalifikáciu poučovať poškodeného pri stavebných prácach z BOZP a žiadna smernica mu neukladá, aby vykonával sústavnú kontrolnú činnosť. Smernica vyšla rok po úraze (smernica GR č. 1/2015 BOZP), preto pred nariadením prác privolať ku koordinácii postupu prác (podľa zásady pre BOZP- smernica č. 3/2013 BOZP) p. Z., p. W., keď ako odborne spôsobilého elektrikára mal za to, že nepríde, ak by bolo z hľadiska bezpečnostného postupu poškodeného niečo potrebné, tak by to zabezpečil z hľadiska predpisov. P. X. nebol v čase skutku PN- pracoval už vyše týždňa, o čom je doložený zoznam dní, v ktorých bol PN. PN bola ukončená 18.6.2014. P. X. v neprítomnosti zastupoval výrobný riaditeľ, pod ktorého patrila p. X., čo vyplývalo z výpovede generálneho riaditeľa. Obžalovaný je len podriadený vedúcemu techniky, ale nezastupuje ho a nezadefinuje práce, plní iba pokyny nadriadeného pracovníka. Z výpovedí p. X. a p. V. vyplýva, že ľudia určovali na práce p. L. a on ich aj zadefinoval kde a čo budú robiť a rovnako ich aj platil. Z výpovede p. L. vyplývalo, že bezpečnostný technik patrí do jeho kompetencie a on s nimi komunikuje. Poškodený nepatrila pod technický úsek- písomne ho nikto nepreviedol a nikto ho neprevzal, že je zaňho zodpovedný. Za preradených pracovníkov zodpovedal p. V., ktorý sám vypovedal, že ich chodil kontrolovať, čo robia. Na základe uvedeného je možné zhrnúť, že odvolateľ neprodukoval taký poukaz na konkrétne dôkazy alebo také tvrdenie, ktoré by bolo spôsobilé na zmenu správne zisteného skutkového stavu

a tiež neprodukoval tvrdenia, ktoré by mohli zmeniť právne zhodnotenie zisteného skutkového stavu. Je druhou otázkou, že zodpovednosť mohla byť zrejme vyvodzovaná voči iným osobám tak, ako to uviedol v časti odborných záverov znalec, ale to už nie je vecou obžalovaného. Ďalšie dôkazy odvolateľ nenavrhol. Navrhol preto aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 17.9.2018, vykonal dňa 18.10.2018 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného Y. W., o svedecké výpovede poškodených Y. Z. a Y. W., výpovede svedkov N.. H. X., U. I., N.. V. T., N.. P. W., L., Y. W., Y. W., N. T., N.. Y. V., N.. H. X., N.. U. P., T. Y. L., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckých posudkov znalca z odboru elektrotechnika, odvetvia elektroenergetické stroje a zariadenia a odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky a zároveň pre odbor Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie elektrotechnika N.. Y. T., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie - odvetvie chirurgia T. I. X. a z listinných dôkazov a z nich predovšetkým zo správy Inšpektorátu práce Trenčín zo dňa 17.8.2015, zo zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, z organizačnej štruktúry spoločnosti Novesta, a.s., zo správy o periodickej revízii elektrického zariadenia v budove č. 71 spoločnosti Novesta, a.s., z pracovných zmlúv obžalovaného Y. W. i poškodeného Y. Z., na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Zo skutku uvedeného v obžalobnom návrhu je totiž dostatočne zrejme len to, že dňa 27.06.2014 v čase o cca 06:45 hod. v kancelárii nachádzajúcej sa v budove č. XX, vo východnej časti, 3. poschodie, spoločnosti Novesta a.s. v Partizánskom, B. cesta XXX/XX Y. Z. vykonával montáž sadrokartónovej steny priamo na zakrytovaný vodorovný káblový žľab pod stropom v ochrannom pásme elektrických silových káblových vedení o napätí 400/230V, 50 Hz, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia elektrické skupiny B s vyššou mierou ohrozenia, v domnení, že sa jedná o zakrytované kúrenie alebo odpadové trubky, pričom pri zavŕtaní skrutky do sadrokartónového krytu elektrického žľabu, ktorý nebol nijakým spôsobom výstražne označený, došlo k poškodeniu jedného z elektrických káblov a následnému výbuchu a vytvoreniu elektrického oblúku, čo malo za následok ublíženie na zdraví poškodeného Y. Z., ktorému boli spôsobené popáleniny II. stupňa v rozsahu 73 % povrchu tela s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života presahujúcou 42 dní v rozsahu niekoľkých mesiacov až rok, s trvalými následkami, ako aj Y. W., ktorá sa spolu s ďalšími tromi zamestnancami spoločnosti Novesta a.s., v uvedenom čase nachádzala v predmetnej kancelárii sediac na stoličke za pracovným stolom a utrpela pri výbuchu elektrického zariadenia popáleninu III. stupňa ľavého ramena so sťažením obvyklého spôsobu života v trvaní 4 týždňov. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného Y. W. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. pre skutok uvedený v obžalobnom návrhu a kvalifikovaný ako jednočinný súbeh prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný Y. W., je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol

žalovaný skutok stať a mohol ho obžalovaný Y. W. spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej popierajúcimi výpoveďami obžalovaného Y. W. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa a potvrdzovanej aj dôkazmi, ktoré vykonal súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal spôsobom uvedeným v obžalobe a obžalovaný ho teda nespáchal. Aj podľa názoru krajského súdu v tomto smere je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku znalca z odboru elektrotechnika, odvetvie elektroenergetické stroje a zariadenia, odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky a v odbore bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci N.. Y. T., ktorý vypovedal, že z hľadiska povahy pracovnej úlohy (stavebný zásah) v nebezpečnom priestore (pásmo elektrických silových, káblových vedení o napätí 400/23V 50Hz, ktoré sú vyhradené technické zariadenia el. skupiny B s vyššou mierou ohrozenia) mohol poznať riziko len pracovník, ktorý bol školený podľa vyhlášky č. 508/2009 Zb. o elektrických zariadeniach, čo nielen poškodený, ale ani obžalovaný neboli a preto ani jeden z nich nemohol poznať a uvedomiť si riziká pracovného postupu. Obžalovaný rovnako ako poškodený neboli školení podľa vyhlášky č. 508/2009 Zb. a preto nemohli byť považovaní ani za osoby poučené podľa § 20 predmetnej vyhlášky. Znalec ďalej jednoznačne uviedol, že poškodený bez vyučenia v stavebníctve v pracovnej pozícii pracovníka gumárne ako osoba nepoučená podľa základných ustanovení BOZP pri práci (z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa k povinnostiam BOZP neškolil, len mu dal jeho nadriadený z pracoviska valcovne podpísať školenia) a tiež nepoučená súčasne podľa vyhl. č. 508/2009 Zb. nemal byť na také práce určený a pokiaľ sa tak stalo, mal byť v danom priestore pod trvalým dozorom bezpečnostného technika alebo najmenej osoby s odbornosťou podľa § 22 Vyhl. 508/2009 Zb.. Znalec pritom obžalovaného označil z pohľadu povahy úkonov v danom nebezpečnom priestore za laika a vylúčil jeho spôsobilosť byť za nastalý následok zodpovedným, keď pritom pripustil, že takou osobou by mohli byť bezpečnostný technik alebo vedúci elektrikárov, teda všetko osoby s poučením podľa § 22 Vyhlášky č. 508/2009 Zb. Vykonané dôkazy pritom nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i výpovede súdom prvého stupňa uvedených svedkov na hlavnom pojednávaní, ako aj znalecké zistenia a z nich vyvodené závery pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej žalovaný skutok obžalovaný nespáchal. Dôkazy, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho aj obžalovaný Y. W. mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine.

Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c) Tr.por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného Y. W. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia

dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Krajský súd napokon len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami prokurátora okresnej prokuratúry sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a náležitým spôsobom vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, a keďže vecne správny a v súlade so zákonom je aj výrok o náhrade škody, ktorý má svoje opodstatnenie v ustanovení § 288 ods. 3 Tr.por., preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.